

ELŐSZÓ

Kedves Olvasónk!

A *TNTeF* különszáma a 2011. november 25-kén Dr. Marinovich Sarolta tiszteletére rendezett [Emlékülés](#)en elhangzott előadások alapján készült. Az Emléküléssel kívántunk búcsút venni a Társadalmi Nemek Tudománya Kutatócsoport alapítójától, illetve a Szegedi Tudományegyetemen a feminista irodalom és kultúrákritika meghonosítójától, szeretett kollégánktól, barátunktól, jó néhányunk egykori tanárától, doktori értekezése témavezetőjétől.

A feminista kritika megteremtéséért vívott küzdelmének húsz éve alatt Marinovich Saroltának az ország valamennyi egyetemén lettek lelkes tudományos küzdőtársai, akik mindenek előtt az utat törő kutató bátorságáért és kitartásáért tisztelték mindvégig és tisztelik ma is. Tőle igyekeztünk megtanulni, miként figyeljünk oda egymásra, diákjainkra, miként harcoljunk bölcsen és kitartóan kitűzött céljaink megvalósításáért. Embersége, szakmai felkészültsége tiszteletet és végtelen szeretetet ébresztett mindenkiben. Tőle tanultuk a közös munka és összefogás erejének fontosságát. Tőle tanultunk összekacsintani és felszabadultan örülni egymás és a magunk sikerének. Halála megsokszorozta, felerősítette bennünk a legfontosabb tudást: hogy nem engedhetjük el egymás kezét, mert csak közös erővel és egymásban bízva tudunk célhoz érni.

Az *Emlékülés*re igyekeztünk előadónak felkérni Sári minél több társát, akikkel közösen megteremtették az irodalom- és kultúratudományban a társadalmi nemek szempontjából folytatott kutatás hagyományát, elfogadatulva ezáltal a feminista szempontú kérdésfelvetés létjogosultságát a magyar tudományban és felsőoktatásban. A Különszám természetesen nem lehet teljes. Nagyon sokan bármennyire szerettek volna, nem tudtak eljönni vagy végül szöveget írni ebbe a számba. Különösen igaz ez a külföldön élő és alkotó társak és barátok esetében. Az elkészült és most megjelenő előadások és szövegek azonban hűen reprezentálják Marinovich Sarolta szerteágazó és úttörő munkásságát. Természetesen az Emlékülésen és itt most az emlékszámunkban a Kutatócsoport, a TNT tagjai is tisztelegtek, tisztelegnek Sári tudományos munkássága előtt, adnak hangot feltétlen szeretetüknek.

A Szerzőket arra kértük, hogy előadásukban vigyék tovább Marinovich Sarolta magyar és angol nyelven publikált, a magyar és angol irodalmat és kultúrát elemző tanulmányainak, dolgozatainak gondolatait. A feminista mozgalmak és kutatás egyik fontos metaforáját hívtuk segítségül: a

foltokból újjáteremtett, a színek végtelen árnyalatában tündöklő takaró metaforáját. Ezzel az emlékszámmlal szeretnénk az együtt elkezdett és egyre terebélyesedő, szeretet-szötte takarónkhoz újabb, reményeink szerint Sári szelleméhez és szeretetéhez méltó és értékes darabokat illeszteni. Ezt a szimbolikus kötődést adtuk vissza a folyóirat különszámának [borítójával](#) is, a sok-sok közös fényképből készült, Sári kedvenc kerti virágát, a lilaakácot idéző foltmunkával, ami Kocic Larisa kreativitását dicséri.

Az itt egyberendezett szövegeket olvasva ébredhet rá az Olvasó igazán: milyen nagy a veszteségünk s mégis milyen gazdagok vagyunk.

Barát Erzsébet, főszerkesztő

Virginia Woolf íróasztala. Fényképész: Gisèle Freund. ([Forrás](#))